

Sygn. akt III AUz 51/16

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2016r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Daria Stanek (spr.)

Sędziowie: SSA Maria Sałańska – Szumakowicz

SSA Bożena Grubba

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2016r. w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie M. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.

o odpowiedzialność z tytułu zaległych składek na ubezpieczenia społeczne

na skutek zażalenia M. K. (1)

na postanowienie Sądu Okręgowego we Włocławku IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 25 września 2015 roku, w sprawie o sygn. akt IV U 458/15 w przedmiocie odrzucenia odwołania ubezpieczonej od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T. znak: (...)

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

SSA Maria Sałańska – Szumakowicz SSA Daria Stanek SSA Bożena Grubba

Sygn. akt III AUz 51/16

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy we Włocławku IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z dnia 25 września 2015 roku, w sprawie o sygn. akt IV U 458/15 odrzucił odwołanie M. K. (1) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T. z dnia 22 grudnia 2014 roku, jako wniesione po terminie.

Zażalenie na postanowienie Sądu I instancji wywiodła ubezpieczona wnosząc o uchylenie w całości zaskarżonego orzeczenia oraz o uznanie, iż odwołanie od decyzji organu rentowego wniesione dnia 17 czerwca 2015 roku zostało wniesione w terminie miesiąca od doręczenia decyzji ZUS, wskazując, iż kopię decyzji uzyskała dnia 10 czerwca 2015 roku w siedzibie organu rentowego. Skarżąca zarzuciła orzeczeniu Sądu Okręgowego powierzchowną ocenę materiału dowodowego i błędną wykładnię art. 477⁹ § 3 k.p.c. a także przyjęcie, że przekroczenie terminu jest nadmierne oraz że nastąpiło z przyczyny zależnej od odwołującej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie ubezpieczonej skutkuje uchyleniem zaskarżonego orzeczenia, niemniej nie ze względów wskazanych przez skarżącą w wywiedzionym środku odwoławczym.

Sąd Apelacyjny stwierdza, iż Sąd Okręgowy orzeczenie oparł o sprzeczne ustalenia faktyczne przyjmując, iż odwołanie ubezpieczonej zostało wniesione z uchybieniem terminu, o czym orzekł na podstawie art. 477⁹ § 3 k.p.c. Przepis art. 477⁹ § 3 k.p.c. stanowi, iż Sąd odrzuci odwołanie wniesione po upływie terminu chyba, że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się i winien być interpretowany, jako *lex specialis* względem art. 168 k.p.c. Sformułowanie użyte w tym przepisie, a mianowicie: "przyczyny niezależne" jest szersze od pojęcia "braku winy strony" (art. 168 § 1 k.p.c.) i pozwala na uwzględnienie także niektórych przyczyn zawinionych (post. SN z 14.02.1996r., II URN 63/95, OSNAPiUS 1996, Nr 17, poz. 256). Sformułowanie to ma charakter generalny i w sposób elastyczny musi być oceniane przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności konkretnej sprawy.

Tok zdarzeń w przedmiotowej sprawie był następujący:

- Dnia 15 października 2014 roku ZUS wystosował do ubezpieczonej zawiadomienie o wszczęciu postępowania z urzędu (k. 8 a.s.), zawierające pouczenie, iż nieprzedłożenie wymienionej w zawiadomieniu dokumentacji w określonym terminie, skutkować będzie wydaniem decyzji na podstawie dotychczas zgromadzonego materiału dowodowego;
- Dnia 03 listopada 2014 roku ubezpieczona w odpowiedzi na zawiadomienie domagała się udokumentowania prawnego umocowania K. S. Inspektora ZUS do reprezentowania ZUS w sprawie (k. 9 a.s.);
- Dnia 24 listopada 2014 roku organ rentowy zawiadomił ubezpieczoną o zakończeniu postępowania wyjaśniającego prowadzonego w sprawie wydania decyzji o odpowiedzialności osób ponoszących odpowiedzialność za zobowiązania (...) Sp. z o.o. we W. z tytułu składek na FUS, ubezpieczenie zdrowotne oraz (...), dodatkowo pouczając o treści art. 10 § 1 k.p.a., iż ubezpieczonej przysługuje prawo do wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji kończącej postępowania, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań (k. 11 a.s.);
- Dnia 16 grudnia 2014 roku pełnomocnik ubezpieczonej – M. K. (2), zgłosił się do organu rentowego w celu zapoznania się z aktami i dokumentacją w sprawie (k. 12 a.s.);
- Dnia 18 grudnia 2014 roku ubezpieczona wraz z pełnomocnikiem ustosunkowali się do zebranych dowodów, materiałów oraz zgłoszonych żądań, stwierdzając, iż: w dokumentacji brak jest dokumentów, które spełniałyby wymogi prawne; dokumentacja nie zawiera dokumentów merytorycznych mogących stanowić podstawę do przeniesienia odpowiedzialności na ubezpieczoną za zobowiązania Spółki wobec ZUS (k. 13 a.s.);
- Dnia 22 grudnia 2014 roku ZUS wydał decyzję znak (...) - RED - (...) - (...) 2 stwierdzającą solidarną odpowiedzialność ubezpieczonej, jako członka zarządu (...) Sp. z o.o. za zobowiązania z tytułu zaległych składek;
- Dnia 03 kwietnia 2015 roku ubezpieczona w piśmie do organu rentowego stwierdziła, iż dnia 31 marca 2015 roku odebrała przesyłkę z ZUS zawierającą łącznie 21 sztuk upomnień oraz wskazała, iż nie otrzymała decyzji organu rentowego stanowiącej podstawę upomnień (k. 14 a.s.);
- Dnia 10 czerwca 2015 roku do organu rentowego zgłosił się pełnomocnik ubezpieczonej, któremu wydano kopię decyzji ZUS z dnia 22 grudnia 2014 roku.

Kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia posiada, wobec powyższego ustalenie terminu doręczenia ubezpieczonej zaskarżonej decyzji organu rentowego, gdyż dopiero właściwe ustalenie tej materii determinuje wydanie prawidłowego orzeczenia.

Pismem z dnia 18 maja 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, iż decyzja została skierowana w formie przesyłki poleconej ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru, nadanej w dniu 23 grudnia 2014 roku, pod nr (00) (...), na adres wskazany w dokumentach zgłoszeniowych zaewidencjonowanych na koncie M. K. (1). Korespondencja była dwukrotnie awizowana: **w dniu 29 grudnia 2014 roku**, następnie w **dniu 08 stycznia 2015 roku** – każdorazowo zawiadomienie o przesyłce umieszczono w skrzynce oddawczej ubezpieczonej (k. 17 a.s.).

W piśmie oznaczonym, jako dowód nr 3, stanowiący załącznik do wywiedzonego przez ubezpieczoną zażalenia, pracownica Poczty Polskiej podała, iż przesyłka nr (00) (...) była awizowana po raz pierwszy **dnia 29 grudnia 2014 roku**, a następnie dnia **06 stycznia 2015 roku**, przechowywana była do dnia 12 stycznia 2015 roku, po czym została zwrócona do nadawcy (k. 73 a.s.)

Sąd Apelacyjny ustalił, natomiast za pomocą usługi e-monitoringu przesyłek Poczty Polskiej, iż przesyłka nr (00) (...) była pierwotnie awizowana **dnia 29 grudnia 2014 roku**, a ponowne awizo zostało dokonane **dnia 05 stycznia 2015 roku**.

W sprawie pojawiają się, zatem trzy różne daty – 05 stycznia 2015r.- poniedziałek, 06 stycznia 2015r.- wtorek, oraz 08 stycznia 2015r.- czwartek, drugiego awizowania przesyłki z decyzją organu rentowego.

Prawidłowe pokwitowanie ma szczególną moc dowodową stwarza, bowiem domniemanie doręczenia (wyr. NSA w Gdańsku z 05.05.1997r., I SA/Gd 470/96, niepubl.). Druk potwierdzenia odbioru właściwie wypełniony i podpisany przez doręczyciela Poczty Polskiej ma przymiot dokumentu urzędowego w rozumieniu art. 76 § 1 k.p.a. Korzysta on, zatem z domniemania prawdziwości, a jego obalenie wymaga przeciwdowodu (szerzej R. Kędziora, w: R. Kędziora, Komentarz, 2008, s. 271; wyr. WSA w Warszawie z 28.11.2006r., VII SA/WA 1640/06, Legalis). Pokwitowanie ma znaczenie dowodowe przy ocenie daty rozpoczęcia lub zakończenia biegu terminu oraz możliwości dokonania określonych czynności (wyr. NSA z 13.03.2000r., V SA 821/99, BIP 2000, Nr 4, s. 53; zob. także wyr. NSA w Krakowie z 12.08.1997r., II SA/KR 865/96, ONSA 1998, Nr 2, poz. 68).

W niniejszej sprawie prawidłowe doręczenie decyzji organu rentowego posiada kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia, zatem Sąd I instancji powinien ustalić faktyczną datę drugiego awizowania przesyłki pocztowej zawierającej decyzję organu rentowego, ponieważ dopiero po tym ustaleniu Sąd może wydać orzeczenie w przedmiocie wywiedzenia odwołania w terminie, bądź też z jego uchybieniem.

Mając powyższe na względzie, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

SSA Maria Sałańska – Szumakowicz SSA Daria Stanek SSA Bożena Grubba